

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمود رضا تهرانی

۲۳ اگست ۲۰۲۰

هدف غرب در بلاروس نابودی سیستم تعاونی‌ها و برقراری سرمایه‌داری نولیبرال است



رهبر اعتراضات غربگرایان بلاروس در کنار Bernard-Henri Lévy میلیونر صهیونیست و حامی تروریست‌های اسلامی آدمخور در سوریه منبع توئیتر

ششمین انتخابات ریاست جمهوری بلاروس در حالی با تدابیر شدید امنیتی در روز ۱۹ اسد [مرداد] برگزار شد که پس از رأیگیری الکساندر لوکاشنکو با کسب ۸۰ درصد آراء با فاصله زیاد نسبت به دیگر رقباء پیروز برای ششمین بار بر مسند قدرت در بلاروس تکیه زد تنها دقایقی پس از اعلام رسمی آراء با برنامه ای از قبل مهندسی شده توسط امریکا و اروپا، خیابان‌های مینسک مورد حمله مخالفان قرار گرفت.

غرب با جو سازی این که تقلب قطعی است و زمان زمان تغییر است و بیست و شش سال بس است، وضعیتی هیجانی در کشور ایجاد کرده است، غرب با سرمایه گذاری روی جوانان و اقشار فعال در حرفه های اینترنتی و کمپیوتری قشری شدیداً غربگرا و نولیبرال در کشور به وجود آورده ک برایشان امتیازات شخصی شأن مهم تر از آینده کشور بوده و حاضر به دست زدن به هر ریسکی برای پیوستن به قطار انقلاب سیلیکون ولی اروپای شرقی می باشند این

گرایش تغییر به کارگران هم سرایت کرده و اعتراض ها در پایتخت بلاروس به دنبال اعلام نتیجه انتخابات ریاست جمهوری در این کشور آغاز شد و به بخش هائی از جامعه سرایت کرد که به طور معمول وفادار به رئیس جمهوری تلقی می شدند، به طوری که بخشی از کارگران کارخانه های بزرگ دست از کار کشیدند و بخشی از بدنه پولیس، روزنامه نگاران رسانه های دولتی و یکی از سفیران بلاروس به صف معترضان پیوستند.

مخالفان لوکاشنکو مدعی اند که وی در انتخابات ریاست جمهوری تقلب کرده تا ماندن خود در قدرت را تضمین کند. اما لوکاشنکو با استناد به نتایج رسمی اعلام شده که از تصاحب بیش از ۸۰ درصد آراء از سوی وی حکایت دارد، شکست در انتخابات را رد کرده است.

در جدیدترین تحولات مربوط به ناآرامی های پس از انتخابات بلاروس، الکساندر لوکاشنکو روز گذشته (جمعه) اعلام کرد که امریکا در حال سازماندهی و هدایت ناآرامی های اخیر است و اروپائی ها نیز تابع آن هستند.

این در حالی است که واشنگتن طبق معمول تجارب گذشته مانند جنبش سبز ایران، اوکراین و ونزوئلا مدعی شده است که انتخابات بلاروس هم نه آزاد بوده نه عادلانه و از مقامات این کشور خواسته به مذاکرات با شورای مخالفان بپیوندند.

گزارش شده است که رهبران اتحادیه اروپا نیز همزمان با امریکا و به پیروی از این سلطه گر امپریالیستی در حال آماده شدن برای اعمال تحریم ها علیه مقامات دولتی بلاروس هستند. این در حالی است که ولادیمیر پوتین رئیس جمهوری روسیه اخیراً در صحبت تلفونی با رئیس اتحادیه اروپا، صدراعظم المان و رئیس جمهوری فرانسه از آنان خواست در امور داخلی بلاروس دخالت نکنند. اتحادیه اروپا چند روز پیش مقامات بلاروس را به اتهام به کارگیری خشونت، سرکوب و وادار کردن ملت این کشور به پذیرش نتیجه انتخابات ریاست جمهوری تهدید کرد.



در این میان آنگلا مرکل و امانوئل مکرون روز گذشته از پوتین خواستند که در راستای آغاز مذاکرات ملی در بلاروس گام بردارد تا بلاروس بتواند از این طریق بر بحران سیاسی اش غلبه کند.

مسئولان بلاروس نیز شماری از فعالان غربگرای مخالف دولت را برای ارائه پاره ای توضیحات فراخوانده اند و این در حالی است که معترضان هوادار غرب همچنان خواستار استعفای لوکاشنکو هستند. روز گذشته نیز هزاران معترض در شهر مینسک پایتخت بلاروس گردهم آمدند و تظاهرات کردند.

در این میان لوکاشنکو همچنین روز گذشته پیشنهادهای کشورهای غربی برای میانجیگری میان دولتش و مخالفان را محکوم کرد و به امریکا و اروپا گفت که در امور این کشور مداخله نکنند.

روز جمعه همچنین دو منبع آگاه گزارش دادند که «استیو بیگان» معاون وزیر خارجه آمریکا قرار است بزودی به روسیه و لیتوانی که محل ستاد توطئه‌ها علیه بلاروس است سفر کند تا مذاکراتی با رهبران این دو کشور در مورد مسأله بلاروس داشته باشد.

پیش از این گزارش شده بود که اسوتلانا تیخانوسکای رهبر مخالفان دولت بلاروس به لیتوانی رفته و در سلامت است. رئیس جمهوری قانونی بلاروس اخیراً پیشنهاد مخالفان دولت برای برگزاری دوباره انتخابات ریاست جمهوری را رد کرد و برای برگزاری این انتخابات شرط گذاشت. وی این احتمال را بعید ندانست که پس از تأیید قانون اساسی جدید، انتخابات ریاست جمهوری برگزار شود. به گفته وی کار برای تنظیم قانون اساسی جدید جریان دارد.

لوکاشنکو همچنین روز جمعه طی سخنانی بار دیگر مخالفان را عامل غرب معرفی کرد و قول داد به سرعت در راستای حفظ صلح و ثبات و بلاروس اقدام کند. وی تأکید کرد: بزودی همه مشکلات را حل خواهیم کرد.

بلاروس کشوری کوچک در غرب روسیه است که تنها ۱۰ میلیون نفر جمعیت دارد اما از این نظر حائز اهمیت است که آخرین سنگر روس‌ها در مقابل پیشروی سازمان پیمان اتلانتیک شمالی (ناتو) به مرزهای روسیه به حساب می‌آید.

لازم به یادآوری است پس از فروپاشی شوروی در جمهوری بلاروس سرمایه داران الیگارش با روش‌های نئولیبرالی به قدرت رسیدند و وضعیت اقتصادی مردم در شرایط بسیار بدی قرار گرفت آنها سیاست‌هائی معادل سیاست یلتسین در روسیه را در این کشور به اجراء نهادند در مخالفت با این سیاست‌های کشور بر باد ده بود که لوکاشنکو در انتخابات آزاد به قدرت رسید و به برقراری سیستم تعاونی در کارخانه‌ها و کشاورزی‌های بزرگ همت نهاد که تا امروز وضعیت اقتصادی بلاروس را در شرایطی نگاه داشته که مردم بتوانند به زندگی معمولی خود ادامه دهند نگرانی غرب از ادامه سیاست‌های تعاونی است.

رادیوی المان (deutschlandfunk) در بحث گسترده‌ای نگرانی خود را از باقی ماندن لوکاشنکو در قدرت سیاسی و ادامه سیستم تعاونی در این کشور ابراز می‌کند. سیاست گذاران المانی معتقدند که باید مردم بلاروس متقاعد کرد که ادامه این سیاست (تعاونی) منجر به جدائی (ایزولاسیون) و تنها ماندن آنها در جهان خواهد شد.

در این بحث متفکران اتاق‌های فکری اروپا و المان تأکید داشتند که مردم بلاروس باید متوجه شوند (باید متوجه شان کرد) که دموکراسی و آزادی آنها مهمتر از ادامه سیاست تعاونی‌های لوکاشنکو است و آنها باید این نکته را درک کنند که «سیستم‌های اقتصادی مبتنی بر عدالت اجتماعی و تعاونی‌ها همیشه در طول تاریخ شکست خورده اند و به جز گسترش فقر و عقب‌مانی در جهان نتیجه‌ای نداشته‌اند»

صاحب‌نظران سیاست خارجی المان در این رادیو اذعان داشتند که مردم بلاروس از این وضعیت که ممکن است تغییر سیاست تعاونی‌ها و سرنگونی لوکاشنکو منجر به فقیر شدن آنها بشود نگرانند اما فضای موجود و شدت گرفتن تمایل به تغییر در قدرت سیاسی کشور می‌تواند مانند خواسته‌ای غیر قابل کنترل از این ترس مردم بکاهد و غرب را در به ثمر رساندن یک انقلاب رنگی دیگر موفق کند.

بی‌شک لوکاشنکو نه کمونیست است و نه حامی واقعی منافع کارگران، اما بی‌شبهه او خواستار یک سیاست مستقل از غرب با تکیه با نیروی خودی بوده که تلاشش را بر بازی میان دو صندلی ناتو و روسیه استوار کرده است. بازی که او در صورت ادامه اش بازنده اش خواهد بود.

او سالهاست که توانسته گسترش سیستم سرمایه داری نئولیبرالی و خصوصی سازی بی رحمانه را در کشورش متوقف کند و در ضمن مانعی برای سیطره الیگارش‌های روس یلتسینی بر اقتصاد و سیاست کشورش شود، سیاست روسیه دوران پوتین بیشتر حمایت و همکاری با دولت لوکاشنکو بوده است که بارها توسط لوکاشنکو با کارت باز کردن پای

امریکا به بلاروس به نبرد فراخوانده شده است. از این حماقت لوکاشنکو امریکا بیشترین بهره را برده است و توانسته به دوایر تصمیم گیری این کشور وارد شده و آنها را به سوی خود جلب کند. تا قبل از شلوغی های اخیر لوکاشنکو واقعاً به این نتیجه رسیده بود اگر زمانی روسیه حمایت هایش را از او قطع کند و یا به خواسته هایش بی توجهی نشان دهد بلاروس در آغوش امریکا جای نرم و مناسبی خواهد داشت! امروز با این آشوب رژیم چنجی لوکاشنکو دچار وحشت جدی شده است و دیگر شکی برایش نمانده که نقشه امریکا به وجود آوردن اوکراینی دیگر است.